

Jeg vil ligne Daniel

TEKST
MAJA NIELSEN

“ Daniel blev ved med at bede til Gud.

I en sang, som du måske har sunget til børneklub, synger vi: *Jeg vil ligne Daniel, og jeg vil ligne Ruth.* Og hvorfor vil vi ligne Daniel? Jo, fordi Daniel var en modig mand. Og det var han virkelig. Han var modig, men han endte i en løvekule. Hvordan endte Daniel der? Jo, lad os lige starte med begyndelsen.

Misundelige mænd

Daniel var blevet taget til fange og sendt til et fremmed land – væk fra sin familie – men dog sammen med sine tre gode venner. Kongen havde fundet ud af, at Daniel og hans venner var kloge og gode til at passe deres arbejde, og derfor gav han dem vigtige opgaver. Nogle af de andre mænd, der arbejdede for kongen blev sure. Jeg tror, at de blev misundelige, fordi kongen kunne lide Daniel. Derfor lagde de en snedig plan.

De lokkede kongen til at bestemme, at man KUN måtte bede til ham. Og

så lagde de sig på lur. For hver dag – faktisk flere gange om dagen, bad Daniel til Gud. Han åbnede vinduet, vendte sig mod sit hjemland, Israel, og bad. Og her kommer det modige ind. For selvom Daniel kendte den nye lov og vidste at straffen var at blive smidt i løvekulen, så blev han ved med at bede til Gud.

Guds mirakel

Daniel blev opdaget, og han blev smidt ned til løverne. Kongen var ked af det, men kunne intet gøre. Og så skete miraklet – Guds mirakel – løverne spiste ikke Daniel! Næste morgen kom kongen og spurgte bekymret: Daniel lever du? Og Daniel kunne svare. Ja! Daniel hørte mere efter Gud end andre mennesker. Jeg håber, at du og jeg kan være lige så modige – at vi tør gøre det, Gud siger, også når andre ikke forstår det.